

VAS ÉS FÉMMUNKÁS

Előfizetési ára: A Romániai Vas-, Fém- és Vegyipari Munkások Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Egész évre 60 Lei, félévre 30 Lei, Országos Szövetségének Hivatalos Közlönye Cluj-Kolozsvár, Calea Victoriei 59.
 negyedévre 15 L, egyes szám 5 L. Megjelenik minden hó 1-én (volt Magyar-utca) — Telefon 484.

Május 1.

Május 1. a nemzetközi proletáriátus világ-ünnep. A küzdelmek és harcok láncolatának végeláthatatlan sorozata iktatta be Május Elsejét a proletáriátus ünnepévé. A szabadság ünnepe ez, a felszabadulás fenkölt szimbóluma. Az ünnepek ünnepe, melyben a proletárszivek dobogása a megváltás hurjait pendíti meg. Annak a proletárnak, kinek szívében a szocialista meggyőződés szikrája lobban, jóleső érzései támadnak e nagy ünnep alkalmával, mert tudja, hogy az eszme győzelme esetén az egész emberiséget felölelő boldogság hajnala nyílik meg. Az első Májusi Ünnep kezdetén megindult a harc az ó- és új világ között. Az ember meghódította és maga alá gyűrte a természetet: a levegőt, a mélység birodalmát, csupán önmagának lett még rabja. Negyvenkettedik Májusi Ünnepén büszkén tekinthetünk vissza a múltra. Négy évtized és két év nem nagy idő a világ-mindenség egyetemében és mégis óriási az a nagy alkotómunka, amelyet törhetetlen akarattal végzett el a proletáriátus, hogy bilincseitől megszabaduljon.

A géperdő zakatolását néma csönd váltja fel e napon, az óriási kalapácsok pihenésre vágyanak — ünnepi díszben —, megtisztítva a hétköznap mocskától, a proletáriátus érzésvilágának alárendelve pihennek azok is. De nem a pihenés, a harcok szimbólumának napja ez! Kint a természet szabad ölében, a mezei virágok tengerében és lombos erdők koronás fáinak árnyékában sorakoznak fel a nincstelenség, ki-tagadottak és kifosztottak tömegeinek ezrei, hogy kifejezést adjanak összetartozandóságuknak érzésben és akaratban egyaránt.

A negyvenkettedik Májusi Elseje immár úgy bontakozik ki, mint amely közelebb hozza a nemzetközi proletáriátust az új világ, az új társadalmi rend, a szocializmus megvalósulásának küszöbéhez. Világ gazdasági krízis, melynek keretébe belekapcsolódik a nagy agrár-válság — a nagy tömegek leszegényedése és fogyasztóképtelensége, az óriási méretekre fel-duzzadt munkanélküliség —, mindezek előjelei a kapitalista termelési rend csödjének. Eljutott utolsó stációjához. Vérben és szennyben született és így is mulik ki.

A romániai proletáriátus, mint a nemzetközi proletáriátus tartozéka, történelmi időket él. Egy teljes gazdasági káosz-áldemokrácia és alparlamentarizmus, egy összevisszaság adja meg a tükörképét az ország menetének. A minden lehetőségek és elképzelések országa vagyunk. Az egyensúly minden pillanatban felborulhat és minden pillanatban el lehetünk készülve a proletáriátus történelmi szerepének elővetelére. Ezek a tények kell megadják Május Elsején a romániai proletáriátusnak azt a lendületet, hogy minél több öntudatot, minél több szocialista tudást szivjon magába, hogy képes legyen helyt állni és megfelelni mindazoknak a történelmi feladatoknak, amelyek reá hárulnak. Hol van még egy szakszervezeti tag? Hol van még egy párttag? — Legyen ez a jelszava minden proletárnak!

Az a társadalmi és termelési rendszer, amelynek eredményeképpen mintegy 30-40 millió munkás a munkanélküliség téltenségére van kárhoztatva, az a kapitalisztikus termelés, melynek keretében minden kalapácsütés csak a kevesek profitjának növelését szolgálja, már megérett a kimúlásra, az már csak a történelem és az enyészet számára birhat jelentőséggel és értékkel.

Részt követelünk az általunk termelt javakból, egyenlő részt munkánk értékének megfelelően és e cél elérése érdekében a termelőeszközök szocializálását, a termelt javak egyenlő módon való elosztását írjuk a Májusi Ünnep zászlójára. Ebben a két mondatban domborodik ki a szocialista tudomány alapvető lényege és végcélja, amelyért érdemes élni, érdemes küzdeni és érdemes, ha kell, meghalni. Az utóbbi évtized-

nek minden nyomorát és szenvedéseit küzdötte végig munkásmozgalmunk. A feltornyosult mesterséges akadályok tüzeiben is az eszme tovább terjedt és tért hódított. Az eszméért, az ideálért, egy magasabbrendű emberi társadalomért folyik a küzdelem, amelyet Szocializmusnak nevezünk.

Ünnepeljük és becsüljük a Május Elsejei ünnepet. Tegyük tanúságot arra, hogy méltók vagyunk szolgálni azt az eszmét, melynek oltárára

A Nemzetközi Szakszervezeti Szövetség Május Elsejei kiáltványa!

Ha a munkások és alkalmazottak ez év Május Elsején is egy jobb gazdasági és társadalmi eljövetele iránti hitüknek adnak kifejezést, úgy nemcsak a jelenlegi társadalmi rend elleni bizalmatlanságukat juttatják érvényre, hanem megsemmisítő ítéletet is mondanak ki egyuttal felette.

Még soha ilyen élesen és nyilvánvalóan nem domborodtak ki a kapitalizmus ellentmondásai, mint ma, midőn a gazdasági fejlődéssel s a javak és a vagyoni mérhetetlen szaporodásával kimondhatatlan nyomorúság és a munkásosztály végtelen szenvedése áll szemben.

Annak ellenére, hogy a világháború alig néhány éve ért véget és a kapitalizmusnak mindeztideig nem sikerült a háború alatt keletkezett anyagi és erkölcsi károkat helyrehozni, az emberiséget mégis egy újabb rendkívül súlyos gazdasági válságba sodorta. A munkásságot a legszörnyűbb nyomornak szolgáltatta ki, legfőképpen pedig megsemmisítéssel fenyegeti. A legvadabb szenvedélyek, gyűlölet és fanatizmus heves harcban fordulnak a demokrácia ellen.

A tőkések a gazdasági válság leküzdésére mindeztideig csak a bérletörések, a munkaidő megrövidítés, a szociálpolitikai intézkedések és törvények lábbaltiprásának, illetőleg az életszínvonal általános leszállításának, a nyomor fokozásának eszközehez tudtak folyamodni. A politikai életben nyílt és titkos rokonszenvüket, a fasizmust, a kapitalizmus uralmának terroron és erőszakon alapuló biztosítását célzó rendszerét támogatják.

A fokozódó veszély és az aggodalmat keltő jelenlegi helyzet a munkásság feladatává teszi, hogy a demokráciáért s társadalmi és gazdasági követeléséért megindított harcát becsülettel és tankadatlan kitartással folytassa.

Jelentőségének és céljainak biztos tudatában, a munkásságnak arra kell törekednie, hogy a társadalmi és technikai fejlődés ne egy kisebbség érdekeit, hanem az életszínvonal általános emelkedését, minden ember testi és szellemi szükségletének kielégítését, egy magasabbrendű társadalmi forma megvalósításának célját szolgálja.

Ebben a szellemben vizsgálta felül a Nemzetközi Szakszervezeti Szövetségnek és a Szocialista Munkás-Internacionálnak a munkanélküliség leküzdésére kiküldött tizesbizottsága a jelenlegi válság legégetőbb kérdéseit és megkísérli a szükségszerűen jelentkező következtetéseket levonni.

A tőkések által javasolt eszközökkel a munkásságnak a saját eszközeit kell szembehelyezni:

A munkaidő megrövidítése!
 A bérvizonyok megvédése! Fizetéses szabadság!
 Az iskolaköteles korhatár felemelése!

A Nemzetközi Szakszervezeti Szövetség

Walter M. Citrine (Nagybritánia), elnök,
 H. Jacobsen (Dánia), L. Jouhaux (Franciaország), Th. Leipart (Németország), C. Mertens (Belgium),
 R. Tayerle (Csehszlovákia) alelnökök,
 G. Stolz, helyettes titkár, W. Schewenels, főtitkár.

A szociális gondoskodás kiterjesztése és biztosítása!

A közmunkák fokozása stb.!

A gazdasági szervezet és a különböző ujtások, mint a racionalizálás, kartellek, monopólok, hitelrendszerek, stb. az összeség általános érdekeivel hozandók összefüggésbe.

A fasiszta reakciónak, ennek az embertelen rémnek a demokrácia, szabadság ellen intézett támadásaira a legkíméletlenebb harccal kell felelni.

A munkásosztály és az összeség érdekeit szolgáló megoldások pusztán felsorolásával azonban nincs még segítség, hanem oda kell hatni, hogy ezek a megoldások a munkásosztály ereje és hatalma, valamint szilárd elhatározása és lelkesedése felhasználásával érvényre is jussanak.

A jelenlegi pillanat sokkal komolyabb és súlyosabb, semhogy lehetőség volna arra, hogy holmi ellentétekkel és vitatkozásokkal feltartóztassuk az eseményeket.

Mindazoknak az összeséghez tartozó erőknél összefogása, melyek az emberi társadalomban több jólétre, igazságosságra törekednek, úgyünk győzelmenek leglényegesebb és legelengedhetlenebb feltétele. És ezért a célért folytatott harcban a munkásság szervezetei gyűjtő- és védelmi pontoknak kell lenniük.

A jelen pillanat legkomolyabb és legnagyobb feladata kétségtelenül a világbéke megőrzése. Mint minden más területen, de legfőképpen ezen a területen rendkívül fontos, hogy bizonyos sakkhúzóknak véget vessenek és a kívánságok, valamint a tényleges helyzet, a vállalt kötelezettségek és elért eredmények között fennálló ellentéteket kiküszöböljék.

Bár a népszövetséghez csatlakozott államok ünnepélyesen elismerték a békeszerződésnek azt a tételét, mely szerint „a béke fenntartása a nemzeti fegyverkezés korlátozását követeli meg”, tíz esztendeje ebben a tekintetben semmi jelentős nem történt. Csupán az 1932 február hónapra összehívott leszerelési konferenciának mutatkoznak komolyabb kilátásai.

Munkások és alkalmazottak! 1931. esztendejében a béke és lefegyverzés gondolatának befogadására kell az emberek értelmét előkészíteni. Mindazoknak, akiknek kulturánk és civilizációnk fenntartása fontos, fel kell kelteni lelkiismeretét.

Sikerünk szakszervezeteink fentartásától és kiépítésétől, tisztességes bérért, rövidített munkaidőért s a szabadságtól és demokráciáért folytatott harcunk kimenetelétől függ!

A Nemzetközi Szakszervezeti Szövetség Május Elsején:

A munkaidő általános leszállítását!
 Mindenki számára munkát és kenyeret!
 A társadalmi biztosítás fentartását és kiépítését!
 Leszerelést és békét követel!

elődeink sok vért áldoztak. Meg kell valósítsuk e napon nagy tanítómesterünk jelszavát: „Világ proletárjai egyesüljétek!” Egyesülnünk kell! A parlagon heverő erőket egy ritmusba hozzuk, hogy ne legyen többé izmos kar, amely nem azt akarná, amit mi; vagy gondolkodó agy, ami mást gondolna, mint mi.

A természet kikényszeríti a fák rügyeiből és a föld nedvéből az életet. Május a viruló élet,

a madárdal, a tavasz ébredésének legragyogóbb kifejezője. És Május Elseje a proletárebredésnek nagy napja. Ha a munkástömegek fel fognak ébredni és osztályöntudatuk gyökeret ver szívének mélyén, akkor a későbbi Májusok Elsejét mint a szocializmus győzelmének nagy ünnepét fogja megünnepelni a világ proletáriátusa. Akkor a jelszó valósággá válik: *A világ proletárjai egymásra találnak.*

A Romániai Szociáldemokrata Párt és Országos Szaktanács felhívása 1931 Május Elsején

Románia dolgozó népéhez!

Munkások! Polgárok!

Közeledik a munka nemzetközi ünnepe. Mint minden évben, úgy ez évben is a dolgozók tömegei gyűléseken és tüntetéseken fognak kifejezést adni érzelmeiknek, amelyekkel a szocializmusnak nagy ideáljait, sanyargatott életünknek napi követeléseit, a munka jogait és a kapitalista kizsákmányolás megszüntetését akarják kivívni.

Május Elseje mindenkor a harcok napja volt!

Ez évben küzdelmek nehezebb, parancsok löbb és elkerülhetlenebb, mint bármikor volt. Az egész emberiségen a kapitalizmus belső ellentmondásai következtében előállott borzalmas gazdasági válság tobzódik, amely szenvedésekbe és nyomorba döntötte. Kapzsi munkáltatók kegyetlen támadást intéztek ellenetek. A munkanélküliek ezrei mind áldozatai a kapitalista termelés fejtelenségének, hiába kérnek munkát és kenyeret. Béreiteket a gazdasági válság ürügye alatt könyörtelenül leszállítják, holott csak a fizetések felemelése enyhíthetné a helyzetet.

A 8 órás munkaidőt és a záróatórvény rendelkezéseit az egész vonalon figyelmen kívül hagyják, holott a túlzott racionizálás következtében előállott óriási munkanélküliség a 40 órás munkahetet az idők elengedhetetlen követelésévé avatta.

Munkások! Polgárok!

A munkáltatók kegyetlen támadásával szemben és megfontolva azt a körülményt, hogy a kapitalista társadalom képtelen arra, hogy az emberiségnek elengedhetetlen életminimumát biztosítsa, Május Elsején tüntetni fogtok:

- a fizetések leszállítása ellen,
- a munkanélküliség törvénybeiktatásáért,
- a 40 órás munkahetért,
- az emberiség megmentéséért a szocializmus útján!

Földművesek! Földművesmunkások!

Május Elsején a szociáldemokrata párt és az országos szaktanács hozzátok is hívó szóval fordul, mert ti is áldozatai vagytok a munkást kizsákmányoló kapitalista rendszernek. Sorsotok évről-évre sulyosabbá válik. Az agrárreformot szemérmetlenül meghamisították és nem akadt kormány, amely jóvá tegye a kapitalizmus bűneit, amelyeket kamatuzsorásai és kapzsi kufarai ellenetek elkövettek. A mezőgazdasági termékek áresése kimondhatatlanul megnehezítette élet-sorsotokat. A falvakban ma is a csendőr és a végrehajtó az ur. Igazságot és jólétet ígérték nektek, a valóságban minden párt megcsalt benneteket.

Földművesek!

E szorult helyzetből, amelybe jutottatok, csak az egyesülés menthet meg benneteket.

Itt az idő, ébredjétek és jertek testvéreitek táborába, akik a városokban megindították a felszabadítási küzdelmet és küzdjétek velük együtt egy jobb életért.

Május Elsején valamennyien tüntessetek a városok és falvak dolgozó népének egyesüléséért.

Polgárok!

Míg a kapitalizmus válsága nyomorba és szenvedésekbe dönt mindenkit, a háborus csel-szövések nem szüntenek meg, a fegyverkezés örülete tovább tart és óriási áldozatokat ró a népekre, hogy a hadseregeket fentartsa és tovább fejlessze. Sok száz milliárdot prédálnak el az embermészárlás előkészítésére, míg ezzel egyidejűleg a népek a szegénység és nélkülözések terhe alatt nyögnek.

Az angol munkáskormány és a munkás Internacionáléban tömörült szocialista pártok a polgári kormányok 10 éves bűnös huza-vonása után megvalósították a tengeri fegyverkezés korlátozását és megtették az első lépéseket, hogy a nemzetközi lefegyverezést is megvalósítsák. A dániai kormány megvalósította a teljes leszerelést. Egyetértve a világ összes országaiban élő munkástestvéreitekkel,

Május Elsején tüntetni fogtok az általános lefegyverkezésért, a világbékéért és a háború ellen.

Munkások! Polgárok!

A munkás osztály és a reakció közötti harc minden országban kiélesedett. A kapitalizmus fascista mozgalmakat szervez, a diktatúrát hirdeti, hogy szétrombolja a demokratikus intézményeket és ez által elrabolja a munkásosztály szabadságjogait, amelyeket nehéz küzdelmekkel szerzett és amelyek alapját képezik a haladásnak és a szocializmus győzelmes útjának. A diktatura műkedvelői Romániát sem kímélték meg áldatlan kísérletezéseiktől, holott nagyon jól tudják, hogy itt még sohasem volt igazi demokrácia.

Május elsején elszántan kell tüntetni:

- a diktatura ellen,
- a fascizmus ellen,
- a demokrácia mellett!

Munkások! Polgárok!

Célkitűzéseinket és az egész munkásosztály célkitűzéseit csak az egyesülés és szervezkedés útján valósíthatjuk meg. A szociáldemokrata párt és az országos munkás szaktanács hívó szóval fordul a városok és falvak dolgozó népéhez, a becsületes emberekhez, akik még tőlünk távol állanak, az összes ideális érzelmű intellektuelekhez, hogy sorakozzanak a szociáldemokrácia felszabadulást hirdető zászlója alá és teremtsék meg ebben az országban a demokrácia és a szocializmus legyőzhetetlen táborát.

Munkások! Polgárok!

Közelednek az általános választások, az urnák elé kell járulnotok, hogy az ország jövődöbeli kormányformájáról döntsétek. 1931 Május Elseje a választások Májusa lesz. Ha azt akarjátok, hogy követeléseitek és jelszavaitok visszhangra találjanak és megvalósuljanak, úgy egyesüljétek valamennyien, akik dolgoztok és mutassátok meg az uralkodó osztályoknak, hogy rólátok és nélkülötök nem lehet többé ezen országban dönten.

Készüljétek a választásokra. Mi azt követeljük, hogy e választások szabadon folyjanak le egy igazán demokratikus választási törvény alapján. Adjátok meg az uralkodó osztályoknak az egyetlen méltó választ arra a rablásra és kizsákmányolásra épített politikára, amelyet veletek szemben éveken át gyakoroltak.

Az Országos Szaktanács. A Szociáldemokrata Párt központi vezetősége.

„Steg“ konferencia

Március hó 15-én a resicai Munkásotthonban tartották meg konferenciájukat a „Steg“ területén lévő munkásság megbizottai.

A konferencia tárgyát a gazdasági helyzet és a munkanélküliség kérdése képezte.

A konferencia részvételére az alábbi csoportok küldöttek megbizottakat:

Anina, Bocşa-Montană, Bocşa-Română, Vaskő, Domán, Dognácska, Secul és Resica. Az elnöki tisztséget Staudt J. (Resica) és Nemcsok S. (Anina) szaktársak töltötték be.

Staudt szaktárs üdvözölve a konferencia résztvevőit, rámutat azokra az okokra, amelyek elhalaszthatatlanul szükségessé tették, hogy a munkásság közös megbeszélést tartson. A gazdasági helyzet annyira romlott és a munkásság nyomora olyannyira fokozódott, hogy minden pillanatban bekövetkezhetik a katasztrófa. Kéri a megjelent küldötteket, hogy munkálkodásukkal vigyék előre a proletáriátus ügyét.

Lindner elvtárs előterjeszti a Bukarestbe küldött delegáció tevékenységét és azt a konkluziót vonja le, hogy a minisztériumok által tett ígéretek mindmáig semmi pozitív eredményt nem hoztak a munkásság számára. A helyzet még rosszabbodott és még a már leadott megrendeléseket is visszavonták.

A munkanélküliek segélyezése ügyében Bernau szaktárs szólal fel, rámutatva arra, hogy a Resica részére Bukarestben kiutalt munkanélküli segélyek még ma sem érkeztek meg, annak dacára, hogy ott a segélykiutalására szóló iratokat aláírták.

Nemcsok elvtárs az aninai munkásság szomorú helyzetét vázolja. Az aninai munkanélküli munkások száma 250, míg a fűrésztelepi munkások közül 150 a munkanélküliek száma. Mintegy 560–600 munkás 4 műszaknál kevesebbet dolgozik hetenként. Az erdőiparnál dolgozó munkások bérét 37–60%-al szállították le. Az építőipari munkások legnagyobb részét elbocsájtották a munkából. Ez a tükörképe az aninai munkásság helyzetének.

A konferencia megállapítja, hogy az UDR területén foglalkoztatott 14.000 munkás közül csak 45%-a dolgozik többet 4 műszaknál hetenként, míg 55%-a legfeljebb 2 műszakot dolgozik, vagy teljesen munkanélkül van.

A tárgyalások eredményének következményeképpen az alábbi határozati javaslatot terjeszti a konferencia egy a miniszterelnökségnek, mint a munkügyi minisztériumnak:

1. Az a tény, hogy az UDR vállalatainál a véglegesen elbocsájtott munkások száma mintegy 1000, továbbá a fennmaradó mintegy 1200 dolgozó munkás közül 60%-a redukált műszakkal dolgozik, elviselhetetlen helyzetet teremtett és azzal a veszéllyel fenyeget, hogy katasztrófális hatással lesznek nemcsak a munkásságra, hanem az egész megye lakosságára.

2. A munkásság már több ízben követelte az illetékes fórumoktól gyűlések útján, memorandumok benyújtásával, intervenciók és delegációk nyomán, hogy az önhibájukon kívül nyomorba került tömegnek az illetékesek nyújtsanak támogatást. Azonban sajnos, eme intervencióknak semmi eredménye nem volt, sőt ellenkezőleg, az utóbbi február 18-án eszközölt intervenció óta, amikor az illetékes minisztériumok bizonyos ígéretek tettek, a helyzet rosszabbodott. A munkanélküliség enyhítése helyett a vállalat fokozottabb mértékben zsákmányolja ki a munkásait — redukálja a munkabérekét és kijárja a munkatörvényeket és rendeleteket.

Mindezek az igazságtalanságok és tények általános elégedetlenséget váltanak ki a munkásság tömegeiben és pedig olyan mértékben, hogy nem lehet tudni milyen forduló pontra fog jutni az egész helyzet.

A konferencián jelenlévő delegátusok újból megkeresést intéznek az illetékes fórumokhoz, kérve a tarthatatlan helyzet enyhítését, hogy az események bekövetkezésének elejét vegyék.

Kérésüket az alábbiakban formulázzák:

1. A munkanélküli munkások elhelyezését a helyi vagy az ország más vállalataiba;
2. A munkanélküli segély törvénybeiktatása;
3. Az összes munkásjellegű törvények tiszteltbentartása az UDR vállalat részéről; nevezetesen munkaidő, munkaszerződés törvénye, munkarendelekek és a jelenleg érvényben levő más munkástörvények;

4. Ha mindezek a kérdések nem hozhatják meg a kívánt eredményt, követeljük a heti 40 órás munkahetet anélkül, hogy a munkabérek le lennének szállítva;

5. A munkásság a legerélyesebben tiltakozik az aninai bányaigazgatóság részéről indított zsarolási kísérlet ellen, amelynek az a tendenciája, hogy nyomást gyakoroljon a munkásság felett, hogy vonják vissza az ellenük indított pert;

6. A munkásság küldöttei követelik, hogy az illetékes fórumok a fent vázolt ügyeket sürgősen rendezzék, mert ellenesetben a bekövetkező események miatt a felelősséget nem vállalják.

KÖZGYŰLÉSEK

A lupényi csoport közgyűlése

Lupényi csoportunk április hó 19 én tartotta meg rendes évi közgyűlését a Munkás-Otthon helyiségében. Moldovan elnök szaktárs délelőtt 10 órakor nyitotta meg a gyűlést a Matteoti-dalkar szereplésével. Üdvözlö a kerület és a helyicsoporthoz kiküldöttjeit és megemlékezik a múlt évben elhalt szaktársokról, valamint a szocialista párt nagy halottairól, mire a közgyűlés pillanatnyi felállással adózik az elhalt szaktársak emlékének.

Körös szaktárs felolvassa a múlt évi jegyzőkönyvet, amely Kiss szaktárs észrevétele után hitelesített.

Moldován és Feleki szaktársak az erkölcsi jelentést terjesztik elő és körvonalazzák a múlt év folyamán kifejtett munkálkodást a szervezés terén, hol a nehéz anyagi viszonyok között is sikerült a csoportot megtartani, sőt még új tagokat is szerezni. Vázolják a szerződésalkalmával kifejtett tevékenykedést és eredménynek tüntetik fel a kifejtett kulturális munkának azt a vonalát, amelyen a Matteoti-dalkar áll és fejlődik. Bejelentik a fuvószenekar megalakítását, az ifju- és nőmunkáscsoportok felállítását és azok eredményes működését.

Bessenyei szaktárs a pénztári jelentést teszi meg és e jelentésnél Kiss, Bokár, Tokár, Hitter és Manc szaktársak szólalnak fel. Gârboveanu szaktárs a pénztárnál talált tévedésekről s annak rendezési formájáról számol be a közgyűlésnek. Baumann szaktárs, mint a csoport volt pénztárnoka, megerősíti a jelentést és köszönetet mond a rendes ellenőrzés gyakorlásáért, kötelezettséget vállalva az ügyek rendezéséért. — Medgyesi szaktárs az ellenőrző bizottság nevében tesz jelentést. — Több szaktárs hozzájárulása után a jelentések tudomásul vétettek.

Gârboveanu szaktárs ismerteti az általános gazdasági helyzetet, továbbá a közgyűlés jelentőségét méltatja és vázolja az utolsó év nehézségeit, kiemelve a lupényi helyzetet, ahol kettős erővel kellett a csoport vezetőségének dolgoznia, egyrészt a kapitalista támadásokkal szemben, másrészt a kormánypárti szakszervezetek provokálása és a hatóságok üldözése voltak azok a pontok, ahol a munkásoknak küzdelmet kellett vívniük. Rámutat továbbá beszédében a múlt év eseményeire, melyek bő anyagot szolgáltattak a szaktársak ama meggyőződésére, hogy csakis osztályharcos szakszervezeteken keresztül harcolhat a munkásság érdekeiért. Örömet fejez ki, hogy egyetértés és szolidaritás uralkodik a csoportban. Körvonalozza ezután a jövő nehézségeinek kilátásait, ami még nagyobb feladatot ró a szakszervezetekre. Ismerve azonban a kerületben uralkodó csoporttagjaink szolidaritását és áldozatkészségét, biztos abban, hogy a jövő nehézségeivel is képesek lesznek megküzdeni a csoportok.

Ezután a közgyűlés megválasztja a kandidálóbizottságot, melynek javaslatára a következő szaktársak választatnak meg az új vezetőségbe: Elnök: Moldován Márton; alelnökök: Kiss Ioan és Feleki Balázs; pénztárnokok: Bessenyei András és Hitter Ferenc; jegyzők: Rádúj Zsigmond és Krucsan George; könyvtárnokok: Sipos Ioan és Borbély Stefan; választmányi tagok: Szabó György, Vandrás Hermann, Biró Ferenc, Körösi József és Lanfrasz Stefan; póttagok: Ferenc Stefan, Botoic Konstantin és Mateszérián Ilie. Ellenőrzőbizottság: Moldován Alexandru, Borsai Oszkár és Bauer József. Póttagok: Kreic Anton és Maxin Danila.

A közgyűlés Moldován szaktárs javaslatára utasítja az új vezetőséget, hogy a társulat által elbocsájtott Feleki alelnök szaktárs ügyében a kerületi titkárok egyetemesen járjanak el az illetékesekkel és egyben a legmesszebbmenő támogatást és áldozatkészséget tanúsítja Feleki szaktársal szemben.

Az újonnan megválasztott vezetőséget a közgyűlés utasítja a globális adó megvizsgálására, mert a társulat 100 százalékkal nagyobb összeget vont le globális adó címén az előző évhez képest.

Gârboveanu szaktárs további kitartásra és a vezetőséggel szembeni szolidaritásra hívja fel a közgyűlésen résztvevő tagokat, mely után Moldován szaktárs a tagok lelkes hangulata közepette fél 3 órakor bezárja a közgyűlést.

A szervezettelenséghez

*Sokszor eltünődöm sorsotok felett,
robotos testvérek, szolgálomberek.
Ha széjjeltekintek itt, magam körül
látom, hogy a létnek féreg is örül;
Köztetek még vannak, kik bambán, bután,
még lépni is lusták egy kis fény után.*

*Maroknyi az ellen —, millió emitt,
bús igába fogva, együtt, mindenik.
S míg a java harcol, lomha nagy tömeg,
százados igáját most sem unta meg.
Nem unja, nem érzi, — bár az élete —
bölcsőtől a sirig jajjal van tele.*

*Hiába a jóknak hívó szózata,
e lomha tömegnek nincs akarata.
Kancsuka vagy ostor kedvesebb neki:
mint szabadságért harcot kezdeni.
Testvére szavára mit sem ad, röhög
s egy falat kenyérért gyáván könyörög.*

*Ha gyűlölni tudnék — azt kiáltanám,
szorosabbra fűzzék láncát a nyakán.
Vállára tegyenek sulyosabb igát,
legyen a számára pokol a világ.
Talán így majd egyszer mégis észretér
s lesz vágya, erője vivni szebb ügyér.*

*De én nem gyűlöllek, bús, robotos nép,
nem tudod az élet mily drága, mily szép.
Nem tudod, hogy érte vivni érdemes,
hogy szabadon élni dicső, szép, nemes.
Nem gyűlöllek, szánlak, szánom sorsodat,
testvérül fogadlak, nyujtsd jobbodat.*

*Fogd testvéri jobbom —, menjünk egy uton,
nem örök a rabság, én hiszem, tudom.
Gyűlöld a rabságot, mint én gyűlölöm,
tanulj meg vidulni, szépen, örömmön.
Emeld fel a fejed — nézd — a napsugár,
szabadság honába, boldogságra vár.*

VANCZÁK JÁNOS

A bukaresti vasmunkás helyi csoport közgyűlése

A tagok nagyszámú részvétele mellett 1931 március 22-én tartotta meg rendes évi közgyűlését a bukaresti vasmunkás helyi csoportunk, az alábbi napirendi pontokkal:

1. Erkölcsi és anyagi jelentés.
2. Ellenőrző jelentése.
3. A régi vezetőség felmentvényének megadása.
4. Új vezetőség választása.
5. Indítványok és kérdések.

A gyűlést délelőtt 10 órakor nyitja meg Lazarescu elvtárs, mint a csoport alelnöke. Megemlékezik a múlt évben elhalt Misu Gunesz szaktársról, kinek pillanatnyi felállással adózik a közgyűlés.

Az erkölcsi jelentésben Lazarescu elvtárs széles körvonalban mutat rá a csoport múlt évi mozgalmára. A fejlődés megállapítható abból a tényből, hogy még a múlt évben a tagok létszáma 120 volt, rövidesen emelkedett ez a létszám, azonban a munkanélküliség, a gazdasági krízis és a munkaadók terrorja következtében a fejlődés útjában még mindig igen nagy akadályok merülnek fel.

Az év folyamán sikerült a vezetőségnek összeköttetést kapni a nagyobb vasipari gyárak munkásaival, nevezetesen Fönix, Malaksza, Goldenberg, Luther, Vulcan, Horenstein, továbbá a vegyi gyárak és a községi üzemek munkásaival.

Konfliktusokat rendezett el a vezetőség a Zimmer-féle olajgyárban, amely sajnos, nem végződött kellő eredménnyel. Kollektív szerződést sikerült kötni a Fönix-féle olajgyárban, a Goldenberg-hengerműveknél és rendezést nyert egy munkakonfliktus egy lakatosáru gyárban.

Sveitzer szaktárs a csoport anyagi jelentését terjeszti elő, amelyet a közgyűlés tudomásul vesz.

Réti szaktárs kritikát gyakorol a csoport működése felett, ugyszintén több szaktárs is felszólal, miután az erkölcsi jelentést a közgyűlés tudomásul veszi.

A régi vezetőségnek a közgyűlés megadja a felmentvényét és megválassza az új vezetőséget, amely a következő szaktársakból áll: Vezetőségi tagok: Lazarescu Dumitru, Mirescu Joan, Jean Sweitzer, Berki, Petrescu Ghempet, Gábor Albert, Constantinescu I. Póttagok: Monțiu Petre, Vili Cozman, Tanase Dumitrescu, Antonovics Alexandru. Ellenőrző bizottság: Nedbal Franz, Gligore Glamau, Bartos Stefan.

A vezetőség megválasztása után Lazarescu szaktárs jelenti, hogy a Volf-gyár vasmunkásai beléptek a szervezett munkásság soraiba. A közgyűlés megvizsgálva e gyárban dolgozó munkások helyzetét, határozati javaslatot fogad el, melyszerint a romániai vas-, fém- és vegyipari munkások szövetségében tömörült bukaresti szervezett vasmunkások minden erejükkel tiltakoznak a fenti gyárban történt munkáselbocsájtások ellen, mert a munkásság azzal a jogával mert élni, hogy szervezkedett. A munkások el vannak határozva, hogy a vég-sőkig folytatják küzdelmüket, hogy szervezkedési és más jogaikat megvédelmezhessek, valamint azért, hogy az elbocsájtott munkások visszavétesse. A többi gyárakban dolgozó szervezett munkások biztosítják a Volf-gyár munkásait a legmesszebbmenő erkölcsi és anyagi támogatásairól.

Több kérdés elintézése után az elnök szaktárs lelkes szavakkal intéz felhívást a közgyűlés tagjaihoz aziránt, hogy a szakszervezeti eszmét vigyék és hintsék el a munkásság széles rétegeiben és egyben megköszönve az új vezetőségnek kölcsönzött bizalmat, az ülést bezárja.

A bocsa-romanai helyicsoporthoz közgyűlése

Március hó 3-án a tagok nagyszámú érdeklődése mellett tartotta meg közgyűlését a bocsa-romanai helyicsoporthoz. — Ivan Vasile szaktárs üdvözölve a megjelent tagokat, a közgyűlést megnyitja. Bardac szaktárs az elmúlt év közgyűlésének jegyzőkönyvét olvassa fel, melyet tudomásul vesznek a szaktársak. Renner Ferenc szaktárs a csoport pénztári jelentését terjeszti elő, valamint a múlt év mérlegét. Peja Dumitru szaktárs az ellenőri jelentést teszi meg, míg Pârnu Nicolae szaktárs a könyvtári jelentést, mely tudomásul vétetik.

Ivan Vasile elnök szaktárs vázolja a csoport vezetőségének működését és részletes ismertetést nyújt azokról a küzdelmekről, amelyet folytatniok kellett a csoport tagjai érdekeinek megvédelmezése szempontjából. Megköszönve azt a bizalmat, melyet a csoportvezetőség iránt tanúsítottak, kéri a közgyűlést, hogy a felmentvény részükre adja meg. A felmentvény megadása után korelnöknek Nicolae szaktársat választják meg és egyben a kandidáló-bizottság kiküldését határozza el a közgyűlés a következő szaktársak személyében: Kammergruber Hermann, Pfaffenhauser Wilian és Ádám Iacob.

A kandidáló-bizottság javaslatára az új vezetőségbe a közgyűlés a következő szaktársakat választja meg: Elnök: Ivan Vasile; alelnök: Kammergruber Hermann; jegyzők: Novák Nicolae és Peia Dumitru; pénztárnokok: Renner Francisc és Kurunci Francisc; könyvtárnokok: Löfler Oszkár és Pârnu Nicolae; ellenőrző: Falat Ioan, Frencu Radu és Miklósi Alexa; vezetőségi tagok: Eiben Máté, Bardac Iosif, Csukán Nicolae, Kocsis Ludovik, Heflinger August, Holics Fridrich, Hilovszki Josif, Pârnu Maxim, Szandu Ilie; póttagok: Dragan Constantin, Jova Nicolae, Hodosan Pavel. — Ezután elnök szaktárs a közgyűlést bezárja.

A moreni-i helyicsoporthoz közgyűlése

A rendes évi közgyűlést március 1-én tartotta meg a moreni i helyicsoporthoz a tagok nagyszámú jelenlétében.

A közgyűlést Alecu Coman szaktárs nyitja meg, lelkes szavakban mutat rá a gyűlés fontosságára és felhívja a munkásságot, hogy minden erejével hasson oda, hogy a meg nem szervezett tömeget a szervezet soraiba hozzuk be.

Gh. Vidrascu szaktárs az erkölcsi jelentést

